

ทะเบียนราษฎรชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ
อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส

คำนำ

ทะเบียนราษฎรชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่นเล่มนี้ องค์กรบริหารส่วนตำบลบาเจาะได้ดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับราษฎรชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลบาเจาะ เพื่อเป็นฐานข้อมูล และอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นในพื้นที่ให้คงอยู่สืบไป หากผิดพลาดประการใดต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญ	1
ทะเบียนรายชื่อปราชญ์ชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น	11
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปักจักร(ผ้าคลุม)	12
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านอาหาร(ข้าวเกรียบปลา)	13
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปักจักร(ผ้าคลุมละหมาด)	14
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผดุงครรภ์โบราณ (โตะบีแค)	15
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผดุงครรภ์โบราณ (โตะบีแค)	16
ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมอลอบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ (โตะมูเต็ง)	17
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปั้นจีสัต	18
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านหัตถกรรม	19

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญ

ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง ประชากร ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายได้ การศึกษา

สาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทรัพยากรธรรมชาติ

ประวัติความเป็นมา

- ตำบลบาเจาะ เป็นที่ตั้งของที่ว่าการอำเภอบาเจาะ อยู่ในหมู่ที่ 2 คือบ้านแป๊ะบุญ ซึ่งแต่เดิมมีชาวจีนอพยพมาอาศัยอยู่มีชื่อว่า “บุญ” และตามภาษิตพื้นเมืองจะเรียกว่า “แป๊ะ” มาตั้งร้านค้าขายของและรับซื้อของป่าจากชาวบ้าน ซึ่งมีอยู่เพียงร้านเดียวในหมู่บ้าน ชาวบ้านจึงเรียกว่า “แป๊ะบุญ” จนติดปากกระทั่งปัจจุบัน และใช้เป็นชื่อของหมู่บ้านมาโดยตลอด

- พื้นเพดั้งเดิมของชาวบ้าน จะเป็นชาวไทยนับถือศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่และจะอยู่เป็นกลุ่มเล็กๆ ตามหมู่บ้านต่างๆ ซึ่งอยู่ตามแนวยาวและลึกของถนนเพื่อสะดวกแก่การคมนาคม ติดต่อค้าขายผลผลิตทางการเกษตร และของใช้ต่างๆ ที่จำเป็น

- ภาษาที่ใช้ ส่วนใหญ่จะเป็นภาษาท้องถิ่น คือภาษายาวี ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ และมีการติดต่อสัมพันธ์กับประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้าน ในปัจจุบันชาวไทยมุสลิมได้เริ่มนิยมใช้ภาษาไทยมากยิ่งขึ้นมากกว่าร้อยละ 50 สำหรับชายไทยมุสลิมจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ คัมภีร์ อัลกุรอาน เพื่อใช้ในการประกอบศาสนกิจประจำวัน จึงจะสามารถอ่านและเขียนภาษาอาหรับได้

- ขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิม/วันสำคัญทางศาสนา ของชาวไทยมุสลิม มีพิธีเข้าสู่นัดการถือศีลอด ประเพณีงานเมอลิด ประเพณีการแต่งงาน การขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น

สภาพทั่วไป

ลักษณะที่ตั้งอาณาเขตและเขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะได้แยกฐานะมาจากสภาตำบลบาเจาะ เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 ตั้งอยู่ในตอนกลางของอำเภอบาเจาะ ห่างจากที่ว่าการอำเภอบาเจาะประมาณ 2 กิโลเมตร ห่างจากที่ตั้งศาลากลางจังหวัดนราธิวาส 28 กิโลเมตร ประกอบด้วยหมู่บ้าน จำนวน 8 หมู่บ้าน และมีพื้นที่บางส่วนของหมู่บ้านในเขตเทศบาลเจาะ จำนวน 7 หมู่บ้าน

- มีเนื้อที่ 21.69 ตารางกิโลเมตร (13,556.25 ไร่)

• มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลกาเยาะมาตี ประกอบด้วยพื้นที่หมู่ที่ 3 และหมู่ที่ 7
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลลูโบ๊ะสาวอ ประกอบด้วยพื้นที่ หมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 8
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลบาเร๊ะใต้ ประกอบด้วยพื้นที่หมู่ที่ 7, 8 และหมู่ที่ 5
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับเทือกเขาบูโด และอำเภอรามัน ประกอบด้วยพื้นที่หมู่ที่ 6

- **จำนวนหมู่บ้านในเขตรับผิดชอบ**

หมู่บ้านที่ 1 บ้านบือเงาะ (อบต.บางส่วน)

หมู่บ้านที่ 3 บ้านคูคู (อบต.บางส่วน)

หมู่บ้านที่ 5 บ้านเปาเบาะ (อบต.บางส่วน)

หมู่บ้านที่ 6 บ้านบาดง (อบต.บางส่วน)

หมู่บ้านที่ 7 บ้านคูคูสุหร่า (อบต.เต็มพื้นที่)

หมู่บ้านที่ 8 บ้านบือเงาะ 2 (อบต.บางส่วน)

- **สภาพภูมิประเทศและลักษณะภูมิอากาศ**

- **สภาพภูมิประเทศ** องค์การบริหารส่วนตำบลบาเงาะ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ลาดเทจากทิศตะวันตกสู่ตะวันออก ซึ่งค่อยๆลาดเทลงเป็นที่ราบลุ่ม โดยเริ่มจากพื้นที่ภูเขาในหมู่บ้านที่ 6 สู่หมู่บ้านที่ 3 หมู่บ้านที่ 1 หมู่บ้านที่ 8 หมู่บ้านที่ 5 และหมู่บ้านที่ 7 สภาพดินเป็นดินร่วนปนทรายเหมาะแก่การเพาะปลูก

- **สภาพภูมิอากาศ** มี 2 ฤดู คือฤดูร้อนกับฤดูฝน โดยฤดูร้อนจะเริ่มเดือนตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน และฤดูฝนจะเริ่มในช่วงเดือนพฤษภาคม – มกราคม จะเริ่มมีฝนตกหนักติดต่อกันไปจนถึงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม โดยจะมีฝนตกหนักในเดือนพฤศจิกายน

- **สภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยภาพรวม**

องค์การบริหารส่วนตำบลบาเงาะประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก มีสวนยางพาราและสวนผลไม้ ซึ่งพื้นที่เพาะปลูกส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติบูโด-สุไหงปาดีมีการทำกิจกรรมและการเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพบางเล็กน้อย และองค์การบริหารส่วนตำบลบาเงาะมีเส้นทางคมนาคมที่สามารถติดต่อชุมชนใกล้เคียงที่สะดวก สามารถพึ่งพาตัวเองได้จากรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับหนึ่ง

ลักษณะการอยู่อาศัยของหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจะอยู่กระจายโดยทั่วไป โดยมีการตั้งบ้านเรือนปะปนไปกับการปลูกไม้ยืนต้น ได้แก่ ลอกกอก มังคุด เงาะ ทุเรียน เป็นต้น ในบริเวณบ้านและยังคงมีวิถีชีวิตแบบเรียบง่าย สำหรับแนวโน้มการขยายตัวจะมีความหนาแน่นในเขตบริเวณถนนสายหลักภายในหมู่บ้าน

- **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน**

- **การคมนาคมขนส่งสายหลักในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบาเงาะ**

ถนนในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง ได้แก่

1) ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข บาเงาะ – บ้านทอน

ถนนในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่

- 1) ถนนภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ 1
- 2) ถนนภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ 3
- 3) ถนนภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ 5
- 4) ถนนภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ 6
- 5) ถนนภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ 7
- 6) ถนนภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ 8

7) การไฟฟ้าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะมีจำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้จำนวนร้อยละ 90 ของครัวเรือนทั้งหมด

การประปา องค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะยังไม่มีกิจการประปาใช้

การสื่อสารและโทรคมนาคม มีระบบตู้โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 1 ตู้ โทรศัพท์บ้าน(พื้นฐาน) และมีการให้บริการระบบอินเทอร์เน็ตตำบล ณ ที่ทำการอบต.บาเจาะ

การใช้ที่ดิน

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ประกอบการทางการเกษตร โดยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบริเวณรอบนอก มีการทำสวนผลไม้ ทำนาและสวนยางพาราในเขตเทือกเขาบูโด - สุไหงปาดี

เศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจ/รายได้ประชากร ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ ประชากรมีรายได้ต่อหัวโดยเฉลี่ยแล้ว 23,000 บาท / เดือน

การเกษตรกรรม

มีเนื้อที่ในการทำการเกษตร 10,856 ไร่ ลักษณะการประกอบอาชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ สามารถแยกรายละเอียดดังนี้

- 1) การทำข้าวนา มีพื้นที่ 5,260 ไร่ และครัวเรือนที่ประกอบอาชีพทำนา มีประมาณ 878 ครัวเรือน ผลผลิตโดยเฉลี่ย 390 กิโลกรัมต่อไร่
- 2) ทำสวนยางพารา มีพื้นที่ 2,403 ไร่ และครัวเรือนที่ประกอบอาชีพทำสวนยางประมาณ 540 ครัวเรือน ผลผลิตโดยเฉลี่ย 3-4 แผ่น/ไร่
- 3) การทำสวนผลไม้ มีพื้นที่ 1,174 ไร่ และครัวเรือนที่ประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ ประมาณ 654 ครัวเรือน ผลผลิตต่อปีต่อครัวเรือน โดยเฉลี่ย 35,000 - 50,000 บาท

(หมายเหตุ พื้นที่รวมทั้งการทำเกษตรนอกพื้นที่)

การอุตสาหกรรม

ลักษณะการประกอบการอุตสาหกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนทั้งหมด การประกอบอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ไม่มี ส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพใช้แรงงานในครอบครัวเป็นหลัก

การพาณิชย์กรรม/การบริการ

1) ประเภทธุรกิจร้านอาหาร	จำนวน	17	ร้าน
2) ประเภทธุรกิจร้านขายของชำ	จำนวน	23	ร้าน
3) ประเภทธุรกิจบริการ	จำนวน	11	ร้าน
4) อื่น ๆ	จำนวน	20	ร้าน

การปศุสัตว์

การประกอบการปศุสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ เป็นการเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพ

อันได้แก่ วัวพันธุ์พื้นเมือง ควาย ไก่ เป็ด แพะ เป็นต้น และเพื่อค้าขายภายในเขตตำบล โดยมี ข้อมูลการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้ (ข้อมูล ปี พ.ศ. 2559)

ลำดับที่	ชนิดสัตว์	ลักษณะการประกอบการ	จำนวนครัวเรือน	มูลค่าผลผลิต	
				ปริมาณ(ตัว)	ราคา/บาท
1	โคพันธุ์พื้นเมือง	เพื่อค้าขาย	325	1,223	30,575,000
2	โคพันธุ์และโคพันธุ์ผสม	เพื่อค้าขาย	8	18	450,000
3	กระบือ	เพื่อค้าขาย	12	40	1,200,000
4	แพะเนื้อ	เพื่อค้าขาย	112	663	2,652,000
5	แพะนม	เพื่อบริโภค	4	28	112,000
6	แกะ	เพื่อค้าขาย	2	16	32,000
7	ไก่พื้นเมือง	เพื่อค้าขาย	464	11,173	1,675,950
8	เป็ดเทศ	เพื่อค้าขาย	318	5,854	1,463,500

ด้านสังคม

จำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ มีประชากรทั้งสิ้น 3,707 คน แยกเป็นหญิง 1,882 คน ชาย 1,825 คน มีจำนวนครัวเรือน 753 ครัวเรือน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน ครัวเรือนทั้งสิ้น (ที่มีอยู่จริง)	จำนวนราษฎร (คน)		
			ทั้งสิ้น	ชาย	หญิง
1	บ้านป้อเงาะ	94	435	210	225
3	บ้านคู	211	991	487	504
5	บ้านเปาเบาะ	70	351	166	185
6	บ้านบาดง	83	505	257	248
7	บ้านคูสุหะร่า	179	885	436	449
8	บ้านป้อเงาะ 2	113	540	269	271
รวม		753	3,707	1,825	1,882

ที่มา : ที่ทำการปกครองอำเภอบาเจาะ (ข้อมูล ณ วันที่ 30 เดือน เมษายน 2559)

การศึกษา ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม

- 1) ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีการศึกษา
 - ระดับประถมศึกษา ประมาณร้อยละ 13
 - ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประมาณร้อยละ 8
 - ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประมาณ ร้อยละ 8
 - ระดับอนุปริญญา ประมาณร้อยละ 1
 - ระดับปริญญาตรี ประมาณร้อยละ 1.5
 - สูงกว่าระดับปริญญาตรี ประมาณร้อยละ 1
 - ไม่ได้รับการศึกษา ประมาณร้อยละ 10
- 2) จำนวนสถานับการศึกษา ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ
 - โรงเรียนสังกัด สปช. 1 แห่ง
โรงเรียนบ้านคู หมู่ที่ 7 ตำบลบาเจาะ อำเภอบาเจาะ
 - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป้อเงาะ หมู่ที่ 1 ตำบลบาเจาะ อำเภอบาเจาะ

ข้อมูลโรงเรียนบ้านดงภู ๓ วันที่ 10 มิถุนายน 2558

ชั้น/ปี	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล 1	11	14	17
อนุบาล 2	13	10	25
อนุบาล 3	8	9	23
ประถมศึกษาปีที่ 1	12	7	19
ประถมศึกษาปีที่ 2	11	16	27
ประถมศึกษาปีที่ 3	15	17	32
ประถมศึกษาปีที่ 4	21	15	36
ประถมศึกษาปีที่ 5	19	10	29
ประถมศึกษาปีที่ 6	16	14	30
รวม	126	112	238

ข้อมูลศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (เปรียบเทียบ 2 ปีย้อนหลัง)

2557		2558	
ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
22	13	21	9
รวม 35 คน		รวม 30 คน	

การสาธารณสุข

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ ไม่มีสถานพยาบาลแต่มีศูนย์บริการสาธารณสุข
มูลฐานประจำหมู่บ้าน จำนวน 6 แห่ง

การสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ สามารถขอรับบริการด้านสังคม
สงเคราะห์ อาทิเช่น บัตรสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อย บัตรประกันสังคม โดยติดต่อได้ที่โรงพยาบาลบาเจาะ
และการสังคมสงเคราะห์เบ็ยยังชีพ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ

การเมือง การบริหาร

การเมือง การบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลบวเงาะ ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบวเงาะ ครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2556 โดยมีข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งดังนี้

สรุปผลการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบวเงาะ

วันที่ 19 ตุลาคม 2556

เขตเลือกตั้งที่	หมู่ที่	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	การใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง				บัตรไม่ประสงค์		หมายเหตุ
			ผู้มาใช้สิทธิ		บัตรเสีย		ลงคะแนน		
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1	บ่อเจ๊ะ	278	260	93.52	13	5	1	0.38	
3	คูฎ	628	521	82.96	32	6.14	2	0.38	
5	เปาเบาะ	245	231	94.28	5	2.16	1	0.43	
6	บาดง	309	280	90.61	6	2.14	1	0.35	
7	คูฎสุเหว่า	587	503	85.56	11	2.18	2	0.39	
8	บ่อเจ๊ะ 2	352	317	90.05	8	2.52	1	0.31	
รวมทั้งสิ้น		2,399	2,112	88.03	75	3.55	8	0.37	

หมายเหตุ **** 1. สมาชิกสภาท้องถิ่นเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

2. ผู้บริหารท้องถิ่นเลือกตั้งแบบรวมเขตเลือกตั้ง

ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น

การบริหารงานบุคคล

ก. ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

(1) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

1. นายตอพา อูแล	นายก อบต.
2. นายนาเซ วาเค็ง	รองนายก อบต.
3. นายซาการียา สาและ	รองนายก อบต.
4. นายแมโซ เป	เลขานุการนายก อบต.

(2) สมาชิกสภา อบต.

1. นายอาหามะ หะยีมะมิง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 1
2. นายชากริยา เจมะ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 1
3. นายต่วนมะสาและ ต่วนหมีะ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 3
4. นางสาวมัทนา ตาเห	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 3
5. นายมะสกรี ซาจิ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 5
6. นายมะเพาซี โบอูมา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 5
7. นายเจอูมา สะบุดิง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 6
8. นางมารีเย มูคูติน	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 6
9. นายอาหามะ อูแล	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 7
10. นางสาวซูริยา เจ๊ะสะนิ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 7
11. นายมะตอลา หะยีอารงค์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 8
12. นายดาโอะ ดาโอะ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 8

(3) จำนวนบุคลากร พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างปัจจุบัน มีจำนวน 19 คน

ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 9 คน

1. นายอคุลย์ ยีดิง	ตำแหน่งนักบริหารงานอบต.(ปลัด อบต.)
2. นางสาวซอบ๊ะ อีดิง	ตำแหน่งนักบริหารงานอบต.(รองปลัด อบต.)
3. นายนิอับดุลเลาะห์ เจ๊ะแวง	ตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัด
4. นางนาอิม่าห์ กาเจ	ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
5. นายมุฮัมหมัดซาอูดี หะยีสาอู	ตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน
6. นางราชะนี แวอูมา	ตำแหน่งบุคลากร
7. นายอับดุลรอฮิม วาเฮ็งซา	ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน
8. นายชาซัลลี เจ๊ะเย็ง	ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์
9. นายมุฮัมหมัดกาดาฟี อับดุลเลาะห์	ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเกษตร

ตำแหน่งในส่วนการคลัง จำนวน 5 คน

1. นางอัสมาะ หะยีมะมิง	ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง
2. นางสาวบายฮียะ เจ๊ะต๊ะ	ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
3. นางสาวอานีดา กาเจ	ตำแหน่ง นักวิชาการจัดเก็บรายได้
4. นางมัสนีเย เจะนิ	ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่พัสดุ
5. นายมุฮัมหมัดแปซอน คอเลาะ	ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บ

ตำแหน่งในส่วนโยธา จำนวน 3 คน

1. นายมะรอฟา	مامะ	ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา
2. นายชูโฮมิน	บินจะนิ	ตำแหน่งผู้ช่วยช่างโยธา
3. นายมะชีซา	สิโรมา	ตำแหน่งผู้ช่วยช่างไฟฟ้า

ตำแหน่งในส่วนการศึกษา จำนวน 3 คน

1. นางสาวไยนะ	เจ๊ะเลาะ	ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการศึกษา
2. นางพาดีเมาะ	คงมุซอ	ตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็ก
3. นางยาวาเฮด	เจ๊ะสอแน	ตำแหน่งผู้ดูแลเด็ก

ระดับการศึกษาของบุคลากร

มัธยมศึกษาตอนต้น	จำนวน 1 คน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ปวส.	จำนวน 2 คน
อนุปริญญา	จำนวน 1 คน
ปริญญาตรี	จำนวน 12 คน
สูงกว่าปริญญาตรี	จำนวน 2 คน

อัตรากำลังขององค์การบริหารส่วนตำบล

ประเภท	การศึกษา								รวม
	ประถมศึกษา		มัธยม/ อาชีวะ		ปริญญาตรี		สูงกว่า ปริญญาตรี		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
พนักงานส่วนตำบล	-	-	-	1	2	8	1	1	13
ลูกจ้างประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
พนักงานจ้าง	-	-	3	-	3	-	-	-	6
รวม	-	-	3	1	5	8	1	1	19

โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล

องค์การบริหารส่วนตำบลบาเจาะ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง โดยกำหนดโครงสร้าง การแบ่งส่วนราชการออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล กองคลัง กองโยธา กองการศึกษา ฯ โดยกำหนดให้มีกรอบอัตรากำลัง 3 ปี และได้มีการจัดทำแผนอัตรากำลังเพื่อกำหนดกรอบอัตรากำลังให้สอดคล้องกับภารกิจต่างๆ เพิ่มขึ้น ปรากฏตามโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ

โครงสร้างส่วนราชการ

โครงสร้างตามแผนอัตรากำลังปัจจุบัน	โครงสร้างตามแผนอัตรากำลังใหม่	หมายเหตุ
<p>1. สำนักงานปลัด อบต.</p> <p>1.1 งานบริหารทั่วไป</p> <p>1.2 งานนโยบายและแผน</p> <p>1.3 งานกฎหมายและคดี</p> <p>1.4 งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>1.5 งานกิจการสภา อบต.</p> <p>1.6 งานธุรการทั่วไป</p> <p>1.7 งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม</p> <p>1.8 งานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.9 งานส่งเสริมการเกษตร</p>	<p>1. สำนักงานปลัด อบต.</p> <p>1.1 งานบริหารทั่วไป</p> <p>1.2 งานนโยบายและแผน</p> <p>1.3 งานกฎหมายและคดี</p> <p>1.4 งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>1.5 งานกิจการสภา อบต.</p> <p>1.6 งานธุรการทั่วไป</p> <p>1.7 งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม</p> <p>1.8 งานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม</p> <p>1.9 งานส่งเสริมการเกษตร</p> <p>1.10 งานบริหารงานบุคคล</p>	
<p>2. กองคลัง</p> <p>2.1 งานการเงิน</p> <p>2.2 งานบัญชี</p> <p>2.3 งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้</p> <p>2.4 งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ</p>	<p>2. กองคลัง</p> <p>2.1 งานการเงิน</p> <p>2.2 งานบัญชี</p> <p>2.3 งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้</p> <p>2.4 งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ</p>	
<p>3. กองโยธา</p> <p>3.1 งานก่อสร้าง</p> <p>3.2 งานออกแบบและควบคุมอาคาร</p> <p>3.3 งานประสานสาธารณูปโภค</p> <p>3.4 งานผังเมือง</p>	<p>3. กองโยธา</p> <p>3.1 งานก่อสร้าง</p> <p>3.2 งานออกแบบและควบคุมอาคาร</p> <p>3.3 งานประสานสาธารณูปโภค</p> <p>3.4 งานผังเมือง</p>	
<p>4. กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>4.1 งานบริหารการศึกษา</p> <p>4.2 งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p>	<p>4. กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>4.1 งานบริหารการศึกษา</p> <p>4.2 งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p>	

วิสัยทัศน์

ชุมชนน่าอยู่ เชิดชูคุณธรรม นำพาความรู้ มุ่งสู่การพัฒนา

ทะเบียนรายชื่อประชาชนชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ที่	ชื่อ - สกุล/ ชื่อกลุ่ม	ที่อยู่			โทรศัพท์	ประเภทภูมิปัญญา
		บ้านเลขที่	หมู่ที่/ถนน	ตำบล		
1.	นางฟารีดี๊ะ ยูโซะ (กลุ่มปักจักรบ้านคู)	119	3	บาเจาะ	08 6969 1424	ด้านปักจักร (ผ้าคลุม)
2.	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้าน เปาบะ	26/7	5	บาเจาะ	08 7297 9218	ด้านอาหาร (ข้าวเกรียบปลา)
3.	กลุ่มสตรีบาเจาะ หมู่ 7	153	7	บาเจาะ	081 767 1169	ด้านปักจักร (ผ้าละหมาด)
4.	น.ส.ขอดีเยาะ อาแว	172/1	7	บาเจาะ	-	ผดุงครรภ์โบราณ (โตะบีแค)
5.	นายอาลีเยะ วาและ	153	7	บาเจาะ	-	หมอลิบหนังหุ้มปลา อวัยวะเพศ (โตะมูเค็ง)
6.	นายชูไฮมิง หะเคร์	104	7	บาเจาะ	-	ปั้นจีสัต
7.	นายมะนอ หะยิมะมิง	18	ถ.บือเจาะ			ด้านหัตถกรรม

1. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปักจักร(ผ้าคลุม)

ข้อมูลทั่วไป :

จุดเด่นหรือเอกลักษณ์ของผ้าคลุมหมปักจักร(บ้านคูคู) คือ วัตถุประสงค์ผ้าขาว จากประเทศมาเลเซียเกรด A มีความละเอียดประณีตของงานปัก/มีลวดลายที่ทันสมัย สีสดใสสวยงาม การใช้วัตถุประสงค์อย่างดีผ้าที่ใช้ใส่สบายไม่ร้อนเหมาะสมกับอากาศ

วัตถุประสงค์และส่วนประกอบ

1. ผ้าขาว
2. ค่ายปัก
3. เพชร/คริสตัล
4. จักรปัก / จักรเย็บ
5. สะดิง/ กรรไกร/สายวัด
6. เครื่องอัดเพชร/คริสตัล

ขั้นตอนการผลิต

1. ตัดผ้าเป็นสี่เหลี่ยมเล็ก/ใหญ่ ตามต้องการ
2. เขียนลวดลายบนผืนผ้า
3. ปักตามลวดลายที่เขียน
4. ตกแต่งด้วยลูกปักหรือคริสตัลที่เตรียมไว้เพื่อเพิ่มความสวยงาม เพิ่มมูลค่า
5. เย็บริม

เทคนิค/เคล็ดลับการผลิต

การปักใช้เข็มที่ละเอียดและวัตถุประสงค์ที่มีคุณภาพสีของเส้นไหมในการใช้ปัก เลือกสีที่ใสสดสวยงาม ลวดลายต้องทันสมัย ต้องตรวจความละเอียดของผลผลิต

ข้อมูลการติดต่อ :

กลุ่มปักจักรบ้านคูคู

119 บ่อเจ้า หมู่ 3 ตำบลบาเจาะ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส 96170

ติดต่อ : นางฟารีดีะ ยูโซะ โทร : 0-7359-9309

2. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านอาหาร(ข้าวเกรียบปลา)

ข้าวเกรียบปลาสด (กรือโป๊ะ)

ประวัติความเป็นมา

มีชาวมลายูเชื้อ อพยพเข้ามาอยู่กับภรรยาซึ่งเป็นคนไทยในจังหวัดนราธิวาส ประกอบอาชีพประมงชายฝั่งเป็นอาชีพหลัก แต่รายได้ไม่พอเพียง จึงนำประสบการณ์การทำข้าวเกรียบ โดยการนำปลาหู ปลาหูแขก ที่หามาได้บางส่วน บางส่วนซื้อมาทำเป็นข้าวเกรียบตากแห้งเพื่อจำหน่าย ต่อมาการทำข้าวเกรียบตากแห้งได้พัฒนารูปแบบเป็นข้าวเกรียบสดทอดจำหน่าย ได้รับการตอบรับจากลูกค้าเป็นอย่างดี จึงยึดเป็นอาชีพ จากรุ่นปู่ ย่า ตา ยายจนถึงรุ่นปัจจุบัน และได้ส่งผลิตภัณฑ์เข้าร่วมคัดสรร “ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี 2553” เป็นครั้งแรก และได้รับการคัดสรรเป็นผลิตภัณฑ์ OTOP ประเภทอาหาร ระดับ 5 ดาว

เอกลักษณ์/จุดเด่นผลิตภัณฑ์

มีคุณค่าทางโภชนาการมีรสชาติดั้งเดิม (รสปลา) และรสชาติเค็มพริกไทยดำ (เป็นส่วนผสมของสมุนไพร) มีความสะอาด ถูกหลักอนามัย ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามเป็นอาหารฮาลาล ใช้ปลาสด (ปลาหู ปลาหูแขก)วันต่อวัน

วัตถุดิบและส่วนประกอบ

วัตถุดิบ

1. ปลาหู ปลาหูแขก
2. แป้งมันสำปะหลัง แป้งสาकु
3. เกลือ
4. กระเทียม
5. พริกไทยดำ
6. น้ำมันปาล์ม

วัสดุ/อุปกรณ์การผลิต

1. เครื่องบดเนื้อปลา
2. เครื่องนวดแป้งผสมข้าวเกรียบ
3. เครื่องปั้นก้อนข้าวเกรียบ (เครื่องขึ้นรูป)
4. เครื่องตัดข้าวเกรียบ
5. หม้อต้มสแตนเลส
6. เตาแก๊ส
7. ตู้แช่
8. ตู้มั่งลาวดอคูมินิยมสำหรับเก็บข้าวเกรียบ

9. ตะแกรงอลูมิเนียมใช้สำหรับนำข้างเกรียบวางฝั่งลมให้ข้าวเกรียบเย็น
10. ลังใส่น้ำแข็งสำหรับแช่พลาสติก
11. ลังใส่ข้าวเกรียบ (ฝานเป็นแผ่นบางๆ)
12. กะทะ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 28 นิ้ว พร้อมอุปกรณ์สำหรับทอดข้าวเกรียบ
13. กะบะพลาสติก
14. ถังพลาสติก
15. ถูบรรจุภัณฑ์
16. เครื่องชีดถูบรรจุภัณฑ์

ขั้นตอนการผลิต

1. การเตรียมปลา – ทำความสะอาด ตัดหัวตัดหาง นำเข้าเครื่องบด
2. การผสม นำเนื้อปลาที่บดละเอียด แป้งมัน แป้งสาเก เกลือ น้ำ ใสเครื่องผสมให้เข้ากัน แล้วนำมาปั่นเป็นก้อน
3. การต้ม นำข้าวเกรียบที่ปั่นเป็นก้อนลงต้มในหม้อต้มที่น้ำกำลังเดือดจนสุก
4. การฝั่ง ข้างเกรียบที่ต้มเสร็จแล้วนำขึ้นฝั่งลมเพื่อให้เย็น แล้วนำเก็บไว้ในตู้แช่ เพื่อให้ข้าวเกรียบแข็งก่อนนำมาหั่นเป็นชิ้น ๆ
5. การหั่น ใช้เครื่องสไลด์หั่นเป็นชิ้นบาง ๆ
6. การทอด นำข้าวเกรียบที่หั่นแล้วนำไปทอดในน้ำมันร้อนๆ จนกรอบ
7. การบรรจุ นำบรรจุถุงเมทัลไลท์ เพื่อจำหน่าย

เทคนิค/เคล็ดลับการผลิต

1. ใช้เนื้อพลาสติก
2. อัตราส่วนผสมคงที่แน่นอน มีมาตรฐาน
3. เก็บข้าวเกรียบในตู้แช่เพื่อให้แข็งง่ายต่อการตัด
4. ทอดในน้ำมันที่ร้อนจะทำให้ไม่อมน้ำมัน
5. บรรจุในถุงเมทัลไลท์จะเก็บไว้ได้นาน

ข้อมูลการติดต่อ :

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านเปาเบา

26/7 หมู่ 5 บ้านเปาเบา ตำบลบาเจาะ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส 96170

โทร : 08 7297 9218

3.ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปักจักร(ผ้าคลุมละหมาด)

ข้อมูลทั่วไป :

ผลิตภัณฑ์ ผ้าคลุมละหมาด

รายละเอียดผลิตภัณฑ์

เป็นผ้าสีขาว แล้วเอามาตัดเย็บเป็นรูป ใช้สำหรับคลุมละหมาดของชาวไทยมุสลิม นับถือศาสนาอิสลาม

วัตถุดิบที่ใช้

ผ้าขาว, ด้าย

กระบวนการผลิต

ใช้สมาชิกทั้งกลุ่ม มาตัดเย็บให้เป็นรูปแล้วส่งตลาด

การใช้/ประโยชน์

ใช้สำหรับคลุมละหมาดของชาวไทยมุสลิม

ข้อมูลการติดต่อ :

กลุ่มสตรีบาเจาะ หมู่ 7

153 หมู่ 7 บ้านคูกุสุเหراء ตำบลบาเจาะ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส 96170

ติดต่อ : คุณมารียะ ยูโซะ

โทร : 081 767 1169

4. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผดุงครรภ์โบราณ (โต๊ะบีแด)

โต๊ะบีแด (ภาษามลายูท้องถิ่นของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้) เป็นบุคคลที่มีความชำนาญในการดูแลสุขภาพในกลุ่มหญิงตั้งครรภ์ระยะคลอด และหญิงหลังคลอด รวมถึงดูแลสุขภาพในกลุ่มเด็กอายุ 0-5 ปี โดยใช้องค์ความรู้ ค่ายภูมิปัญญาท้องถิ่นให้การดูแลในชุมชน ซึ่งประชาชนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้มีความศรัทธา ความเคารพ ความเชื่อต่อโต๊ะบีแดทำให้มีเอกลักษณ์ พิธีกรรมการดำรงคงไว้ซึ่งประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาพื้นบ้านคงอยู่ชุมชนสืบไป แต่จากสถานการณ์ปัจจุบันหญิงตั้งครรภ์เข้าถึงระบบบริการสาธารณสุขของสถานบริการสาธารณสุขของรัฐมากขึ้น ส่งผลให้บทบาทของโต๊ะบีแดปรับเปลี่ยนบทบาทเดิมเป็นผู้ทำคลอด มีบทบาทดูแลก่อนคลอด และดูแลหลังคลอดแทน โต๊ะบีแดทุกคนจะให้ความสำคัญให้

หญิงตั้งครรภ์มารับบริการการคลอดที่โรงพยาบาล โดยจะมีส่วนร่วมในการนำส่งหญิงตั้งครรภ์ใกล้คลอดด้วยตนเองทุกครั้ง

ข้อมูลการติดต่อ :

น.ส.ขอลีเยาะ อาแว

172/1 หมู่ 7 บ้านดูกูสุหร่า ตำบลบาเจาะ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส 96170

5. ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมอขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ (โตะมุเต็ง)

โตะมุเต็ง หรือ หมอขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ ตามคำนามที่เรียกในหมู่ชาวไทยเชื้อสายมาลายู ในสามจังหวัดชายแดนใต้ถือเป็นอาชีพหนึ่งที่อยู่คู่สังคมชุมชนมาลายูอิสลามมาตั้งแต่ศาสนาอิสลามมาในแหลมมาลายู ซึ่งการเข้าสู่ันต์หรือการขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชายนั้น อธิบายพอสังเขปได้ดังนี้

การขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศชายสะท้อนถึงความเอาใจใส่ในการรักษาสุขภาพอนามัยส่วนบุคคลของ อิสลาม การขลิบเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับมุสลิมชาย เนื่องจากเป็นหลักปฏิบัติที่สืบเนื่องมาจากท่านศาสดามุฮัมมัด และการขลิบนั้นมีรากฐานทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนานตั้งแต่ศาสดาอิบรอฮีมหรือท่านอับราฮัมในยุคอียิปต์โบราณ โดยการขลิบหนังปลายอวัยวะเพศชายเป็นกฎของการรักษาความสะอาดข้อหนึ่งในอิสลาม วิธีการขลิบในสมัยก่อนเรียกกันว่า “Abraham’s method” Abraham’s method ทำโดยการใช้ไม้หนีบคิบบหนังหุ้มปลายให้ยึดออกพอประมาณ จากนั้นใช้ของมีคมที่พอหาได้ตามแต่ในยุคสมัยนั้นๆ ตัดผ่านผิวหนังหุ้มเฉพาะส่วนที่ยึดพันจากปลายขององคชาติอย่างรวดเร็ว และปล่อยให้เลือดหยุดเอง ความหมาย กิดาน เป็นภาษาอาหรับ มีรากศัพท์มาจากคำว่า Khatana มีความหมายว่า ตัด (Cut หรือ Sever) ภาษาอังกฤษ ใช้คำว่า Circumcision (คำนาม หมายถึง ควัน เข้าสู่ันต์) ปัจจุบันค่านิยมของผู้คนสังคมในสามจังหวัดชายแดนใต้เปลี่ยนไป โดยเฉพาะคนในเมือง มักไม่ค่อยให้ความสนใจกับโตะมุเต็ง หันไปใช้บริการจากแพทย์ในโรงพยาบาล หรือตามคลินิก เพราะสะดวก ปลอดภัย มั่นใจในเครื่องมือ เครื่องมือ และไม่ต้องมีพิธีต้องอะไรมาก ซึ่งมันขาดเสน่ห์ในพิธีกรรมเข้าสู่ันต์ ตามวิถีชุมชน ตามแบบอย่างวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นที่สืบทอดมายาวนาน ทว่าคาบสมุทรมาลายู โดยเฉพาะช่วงเวลาในพิธีแบบดั้งเดิม ที่เยาวชนทุกคน จะต้องฟังการบรรยายคุณค่า และคุณประโยชน์ของการเข้าสู่ันต์ก่อน ถึงจะจับฉลาก เพื่อที่จะเรียงลำดับคิว ว่าใครจะเข้าสู่ันต์ในลำดับใด วังขณะเข้าสู่ันต์ เยาวชนจะต้องเอามือไขว่หลังในขณะนั่งบนหยวกกล้วย ซึ่งโตะมุเต็งจะนั่งอยู่ตรงกันข้าม และจะมีญาติผู้ใหญ่อีกหนึ่งคน จับเด็กไว้ เพื่อป้องกันการเคลื่อนไหวยขณะตัดหนังหุ้ม ทำให้เกิดความผิดพลาดได้

บรรยากาศในพิธีเหมือนมีมนต์สะกด แผลงไปด้วยกุศโลบาย ที่มุ่งประสงค์ให้เด็กเยาวชนรู้จักกัน มีความรักใคร่สามัคคี รักบ้านเกิด นอกเหนือจากการปฏิบัติตามหลักการศาสนา ที่ชาวมลายูในสามจังหวัดชายแดนใต้ มักเรียกการเข้าสู่ตนในภาษาท้องถิ่นว่า "มาไซ๊ะ ยาวี"

ข้อมูลการติดต่อ :

นายอาลีเยะ วาและ

153 หมู่ 7 บ้านคูกุสุเหร่า ตำบลบาเจาะ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส 96170

6. ภูมิปัญญาท้องถิ่นป็นจลิต

ป็นจลิต (Pencak Silat) เป็นคำที่มาจากภาษาอินโดนีเซียมาจากคำว่า **ป็นจัก (Pencak)** หมายถึง การป้องกันตนเอง และคำว่า **ลิต (Silat)** หมายถึง ศิลปะ รวมความแล้วหมายถึง ศิลปะการป้องกันตนเอง กีฬาประเภทนี้เดิมเป็นศิลปะการต่อสู้ของชนเชื้อสายมลายู ในภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ ได้แก่ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน และพื้นที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย คือ ปัตตานี ยะลา สตูล นราธิวาส และสงขลา เรียกว่า ลิตะ ดิกา หรือ บือดิกา เป็นศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่าเท้าเปล่า เน้นให้เห็นลีลาการเคลื่อนไหวที่สวยงาม มีบางท่านกล่าวว่า ลิตะ มีรากคำว่า ลิตะ ภาษาสันสกฤต ทั้งนี้เพราะดินแดนของมลายูในอดีตเคยเป็นดินแดนอาณาจักรศรีวิชัย ที่มีวัฒนธรรมอินเดียเข้ามา มีบทบาทที่สำคัญ จึงมีคำสันสกฤตปรากฏอยู่มาก ประวัติความเป็นมาของป็นจลิตนั้น มีตำนานเล่าต่อกันมาหลายตำนาน ซึ่งมีส่วนตรงกันและแตกต่างกันบ้าง โดยเฉพาะต้นกำเนิดของกีฬาประเภทนี้ซึ่งเขียนขึ้นอยู่กับแต่ละ

ประเทศที่ได้เขียนมา อิน โคนีเซียเล่าไปอย่างหนึ่ง มาเลเซียก็เล่าไปอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้เขียนจะได้นำเสนอในโอกาสต่อไป แต่สำหรับครั้งนี้จะขอถ่ายทอดความส่วนหนึ่งที่เขียนโดย อาจารย์ประพนธ์ เรืองณรงค์ อดีตอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่องสละมวยไทยมุสลิม เพื่อเป็นการศึกษาในเรื่องสละที่ชาวไทยมุสลิมในจังหวัดทางภาคใต้รู้จักกันดี

ทำรำกำเนิดจากช่อดอกบอมอร์ในกระแสน้ำวน

Mubin Sheppard ได้กล่าวถึงตำนานสละไว้ว่า การต่อสู้แบบสละมีมาตั้งแต่ 400 ปีมาแล้ว โดยกำเนิดที่เกาะสุมาตรา ต่อมาผู้สอนได้ดัดแปลงแก้ไขให้เข้ากับยุคสมัย ตำนานว่า สมัยหนึ่งสามสหายเชื้อสายสุมาตรา ชื่อ บูฮันนุดดิน ชัมชุดดิน และฮามินนุดดิน เดินทางจากมินังกาบัง ฝั่งตะวันตกของเกาะสุมาตราไปศึกษาวิทยาพุทธ ณ เมืองอะแจ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของสุมาตรา สำนักวิทยายุทธนั้นอยู่ใกล้สระน้ำใหญ่ น้ำในสระไหลมาจากหน้าผาสูงชัน ริมสระมีต้นบอมอร์ ออกดอกสีม่วงสดกลมกลืนกับสีนกกินปลา ซึ่งถลาร่อนเล่นน้ำเนื่องนิศย์ วันหนึ่ง ฮามินนุดดิน ไปตักน้ำที่สระแห่งนั้น เขาสังเกตเห็นว่าแรงน้ำตกทำให้ น้ำในสระเป็นระลอกคลื่นหมุนเวียน และที่น่าทึ่งคือ ดอก บอมอร์ช่อหนึ่ง ซึ่งหล่นจากต้น ถูกน้ำพัดตกลงกลางสระแล้วจึงถอยย้อนกลับ ไปใกล้ตลิ่งลอยไปลอยมา เช่นนี้ประหนึ่งว่ามีชีวิต จิตใจ ฮามินนุดดิน เพิ่มความพิศวงถึงกับวางกระบอกลไม้ไผ่ซึ่งบรรจุน้ำ แล้วจ้องมองดอกไม้ในสระเป็นเวลานาน จากนั้นชายหนุ่มรีบคว้าดอกไม้ช่อนั้นกลับมา เขาได้นำลีลาการลอยของดอกบอมอร์มาประยุกต์สอนการรำรำให้แก่เพื่อนทั้งสองและช่วยกันคิดวิธีเคลื่อนไหวโดยอาศัยแขนขา เพื่อป้องกันฝ่ายปรปักษ์ วิชาสละจึงเกิดขึ้นด้วยประการฉะนี้

เมื่อสามสหายเดินทางกลับถิ่นเดิมแล้วต่างตั้งตัวเป็นครูสอนวิทยาพุทธและศาสนาอิสลาม ปรากฏว่ามีผู้สนใจสมัครฝึกฝนการต่อสู้แบบสละจนเป็นที่แพร่หลายออกไปตามลำดับ เมื่อจะฝึกสละ ผู้สมัครใจต้องนำไหว้ครู โดยนำผ้าขาว ข้าวสมารัด ด้ายขาว และแหวน 1 วง มามอบให้กับครูฝึก ผู้เป็นศิษย์ใหม่จะต้องมีอายุไม่น้อยกว่า 15 ปี ระยะเวลาที่เรียน 3 เดือน 10 วัน จึงจะจบ หลักสูตรการสอนนั้นจะมีครูสละคนหนึ่งต่อศิษย์ 14 คน ในรุ่นหนึ่ง ๆ ผู้เก่งที่สุดจะได้รับแหวนจากครู และได้รับเกียรติเป็นหัวหน้าทีมและสอนแทนครูได้ การแต่งกายของนักสละเท่าที่สังเกตมุ่งที่ความสวยงามเป็นประการสำคัญ เช่น มีผ้าโพกศีรษะ สวมเสื้อคอกลมหรือคอตั้ง นุ่งกางเกงขายาว แล้วมีผ้าโสร่งเรียกผ้าชอกเกตลาย สดสวยสวมทับพร้อมกับมีผ้าลือปักคาดสะเอวหรือมีฉะนั้นก็คาดเข็มขัดทับโสร่งให้กระชับ นอกจากนี้เห็นบริษตามฉบับนักสู้ไทยมุสลิม

ข้อมูลการติดต่อ :

นายชูโฮมิง หะเคร์

104 หมู่ 7 บ้านคูกุสุเหว่า ตำบลบาเจาะ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส 96170

7. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหัตถกรรม

การสานของเล่นด้วยใบตาลและใบมะพร้าว เป็นกิจกรรมการประดิษฐ์ของเล่นเด็กๆ มาหลายชั่วอายุคน จัดเป็นงานศิลปะด้านวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเลี้ยงดูบุตรหลานให้ได้รับความเพลิดเพลิน มีความสุข ขณะเดียวกันจะสอนให้บุตรหลานประดิษฐ์ของเล่นจากใบตาลได้ด้วยตนเอง งานสานของเล่นด้วยใบตาลถือเป็นกระบวนการทางความคิด สร้างสรรค์ของมนุษย์ เพราะเป็นสิ่งช่วยฝึกความถนัดในการใช้มือ ฝึกนิสัยให้รักการทำงาน กล่อมเกลาจิตใจให้รักสวยรักงาม มีความเป็นระเบียบ มีสมาธิ มีความพิถีพิถัน ประณีตทุกขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบชิ้นงาน งานสานของเล่นด้วยใบตาลถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมด้านหนึ่งของชนบทในประเทศไทย เป็นการรู้จักนำวัสดุที่มีในท้องถิ่นมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ในกระบวนการการสานของเล่นด้วยใบตาลนี้ตรงกับจุดประสงค์ของวิชาศิลปะทุกประการ เช่น 1. มีความประณีต ละเอียดอ่อน ช่างสังเกต 2. สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 3. มีสมาธิ 4. สามารถนำภูมิปัญญามาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถนำมาพัฒนาเป็นอาชีพในโอกาสต่อไป การเล่นของเล่นเป็นธรรมชาติของเด็ก และเป็นคู่กับมนุษย์มาแต่โบราณ ของเล่นยุคแรกคงเป็นการ ประดิษฐ์มาจากวัสดุธรรมชาติที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น ใบไม้ กิ่ง ก้าน ดอก ผล นำมาตัด ผ่า สานให้เป็นรูปร่างต่างๆ โดยเฉพาะใบตาล ใบลาน ใบมะพร้าว ฯลฯ ที่นำมาสานเป็นรูปสัตว์ ต่อมาจึงมีการปรับปรุงให้มีความ แข็งแรงและสวยงามขึ้น ของเล่นที่สานขึ้นด้วยใบพืชชนิดต่างๆ เป็นบ่อเกิดของความละเอียดละไมในจิตใจของผู้เล่น ขณะเดียวกันเป็นการสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กๆ ในบ้าน เพราะผู้ใหญ่จะประดิษฐ์ของ เล่นจากวัสดุที่มีอยู่ในบริเวณบ้านให้เด็กๆ เล่น ขณะเดียวกันก็จะสอนให้บุตรหลานประดิษฐ์ของเล่นได้ด้วย ตนเอง ของเล่นจากการสานด้วยใบพืชเหล่านี้จึงเป็นสิ่งเชื่อมโยง เป็นสายใยความรักความสัมพันธ์ของผู้ใหญ่ และบุตรหลานในบ้านและในชุมชน

ข้อมูลการติดต่อ :

นายমনอ หะยีมะมิง

18 ถนนป้อเงาะ ตำบลบาเงาะ อำเภอบาเงาะ จังหวัดนราธิวาส 96170